

POFUKAĆ (5) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

praet [1 sg m pofukąłem.] ◇ 3 sg m pofukął (1). *f* pofukała (2). ◇ [imp 2 sg pofuk(a)j.] ◇ *part praet act* pofukąwszy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. pofuknąć.

*Zgromić wielu, nakrzyczeć na wielu [kogo] (5) : ále [Węgrzy] wzięli od Polaków towarzyszy: przeto Kroi Mátyasz pofukawszy ie hániebnie/ wzdzyał niektórym łpodnice ná głowę/ twarzy im pozafłaniawszy/ z woyskã precz wygnął *BielKron* 394, 162, 464v; A wżák łam Pan Iezus dźiátki przyimował/ y wcznie łwe fukał iż ich do niego przypuźczáz niechćieli? [...] (-) Prawda iż ie przyimował/ y wcznie pofukał/ ktorzy ie hámowali *CzechRozm* 258v; [*DramStp* II 265; á przedawali [*Tyryjczykowie*] w Soboty łynom Iudłkim y Ierolimskim: y pofukąłem co czelnieyłfe z ludu Iudłkiego/ mowiąc im: Coż to zá rzecz ták złá ktorá wy czynicie/ że gwálćicie dzień Sobotni? *Leop* 2.*Esdr* 13/17 (*Linde s.v. pofuknąć*); *OrzŻyw* 277].*

Szereg: »pogromić, pofukać« (1): á piątego dnia chcieli mu [*Żydzi Holofernesowi*] łie poddác/ rzeczy łwe opátrzywłzy. [*Judyt*] Przybieglá na ratuśz/ pogromiłá/ pofukálá włthráłzone chłopy ony *RejZwierc* 154.

Synonimy: *połajać, zgromić, złajać.*

Formacje współrdzenne cf *FUKAĆ.*

KW, MM